

کتاب دانیال - شماره صد و سی و شش

گذار پیش‌گویانه‌ی جمهوری‌خواهی و پروتستان‌تیسیم: از مرگ تا رستاخیز

Jeff Pippenger

2024-03-14

گذار هر دو شاخ جمهوری‌خواه و پروتستان حقیقی وحش زمین که در سال ۲۰۲۰ آغاز شد، در جریان است. شاخ پروتستان حقیقی در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ کشته شد و شاخ جمهوری‌خواه در ۳ نوامبر ۲۰۲۰ کشته شد. بر طبق باب یازدهم مکاشفه، پس از سه روز و نیم نمادین آنان بار دیگر بر پاهای خود خواهند ایستاد. وقتی بایستند، شاخ پروتستان حقیقی از لاودیکیان به فیلادلفیان گذار خواهد کرد. آنان از یک کلیسا بیرون آورده شده و به یک جنبش وارد شده‌اند. آنان از تجربه کلیسای هفتم بیرون آورده شده‌اند و به تجربه کلیسای ششم وارد شده‌اند. آنان هشتمی شده‌اند، که از هفت است.

جنبش آغازین ادونتیسیم، جنبش فیلادلفیه بود، و جنبش فیلادلفیه در پایان باز برقرار خواهد شد. کار سه فرشته مکاشفه فصل چهاردهم به صورت یک جنبش آغاز شد و به صورت یک جنبش پایان خواهد یافت. جنبش فیلادلفیه، که کلیسای ششم، فیلادلفیه، نماینده آن بود، در سال ۱۸۵۶ مرد، و از اواخر ژوئیه ۲۰۲۳، اکنون به عنوان هشتمی، یعنی از میان آن هفت، دوباره زنده می‌شود.

در همان سیر تاریخی، شاخ جمهوری‌خواه مرگ و رستاخیزی موازی را تجربه می‌کند؛ به طوری که ششمین رئیس‌جمهور از زمان ریگان در «وقت پایان» در سال ۱۹۸۹، به هشتمین رئیس‌جمهور تبدیل می‌شود، که از آن هفت است. فرایند گذار شاخ جمهوری‌خواه با ادغام آن با شاخ پروتستان‌تیسیم مرتد نمایان می‌شود، که خود زناکاری روحانی و تصویر وحش است. شاخ جمهوری‌خواه هشتم می‌شود، که از آن هفت است، زیرا نماینده تصویر وحش کاتولیسیسم است، یعنی همان سر هشتم، که از آن هفت سر است، در مکاشفه باب هفده و در دانیال باب دو.

گذار سیاسی شاخ جمهوریت در دوره آمادگی از ۱۷۷۶ تا ۱۷۹۸ بازنمایی شده است. آن دوره نبوی کلیدی ضروری است برای شناخت گشوده شدن مهر راز پنهان تصویر وحش نبوکدنصر. آن دوره آمادگی به وسیله دوره‌ای از آمادگی سی‌ساله برای هر دو، مسیح و ضد مسیح، نمایانده می‌شود.

زمان مهر شدن از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبه‌ای که به زودی می‌آید، دوره‌ای نبوی است که در آن اثر هر رؤیا به انجام می‌رسد. این دوره نمایانگر زمانی است که با بازگشت پاپیت به تخت زمین، به عنوان پادشاهی هشتم (که از همان هفت است)، در هنگام «زلزله بزرگ» مکاشفه فصل یازدهم، پایان می‌یابد. از این رو این زمان با دوره‌ای که پیش از نخستین بار جلوس پاپیت در سال ۵۳۸ بود، نمونه‌وار نشان داده شده است. در سال ۵۳۸، پاپیت در شورای اورلئان قانون یکشنبه را تصویب کرد که پایان سی سال آمادگی را نشان می‌داد و قانون یکشنبه‌ای را که به زودی خواهد آمد، نمونه‌وار می‌نمایاند. عیسی هرگز تغییر نمی‌کند، پس باید دوره‌ای پیش از قانون یکشنبه باشد که در آن زخم مهلک التیام می‌یابد، همان‌گونه که در نخستین بار جلوس پاپیت نیز بود.

آن دوره یا تاریخ‌های مرتبط با نشانه‌های راه سال‌های ۵۰۸، ۵۳۳ و ۵۳۸ نمایانده می‌شود. در سال ۵۰۸ دوره آمادگی، یا استقرار نظام پاپی آغاز شد. پادشاهی چهارم روم بت‌پرست، قدرتی اژدهاگون به زیر فرمان درآمده بود، و در سال ۵۳۳ ژوستینیان حکم کرد که نظام پاپی «سر کلیساها و نیز اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران» است. تنها چیزی که برای اینکه نظام پاپی در سال ۵۳۸ زمام امور را به دست گیرد باقی مانده بود، بیرون‌راندن گوت‌ها از شهر رم بود، و این در سال ۵۳۸ رخ داد. آن خط سی‌ساله تاریخ به موازات تولد مسیح امتداد یافت، و پس از آن خدمت یحیی آمد، که به قدرت بخشی

به عیسی به عنوان مسیح در هنگام تعمیدش انجامید.

دوره آمادگی در تاریخ مسیح همپای زمان مهر و موم پیش می‌رود و ناظر به خط داخلی شاخ پروتستان است، در حالی که دوره آمادگی برای ضد مسیح ناظر به خط خارجی شاخ جمهوریخواه است. این دو دوره دو گواه بر 11 سپتامبر 2001، 7 اکتبر 2023 و قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد ارائه می‌دهند. یکی بر گواهی خارجی و دیگری بر گواهی داخلی زمان مهر و موم صد و چهل و چهار هزار تأکید می‌کند.

کار یوحنا، به عنوان آن صدای در بیابان که راه را برای فرستاده عهد آماده کرد، با فرمان ژوستینیان که راه را برای مرد گناه - که فرستاده عهد مرگ است - هموار ساخت، موازی بود. 7 اکتبر 2023 هشدار بود از آنچه هنگام اجرای قانون یکشنبه رخ خواهد داد، همان‌گونه که در سال 538 رخ داد. 7 اکتبر 2023 با سال 533، در دوره آمادگی برای نخستین باری که پایتخت بر تخت زمین نشاند شد، موازی است. این هشدار است که در قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد، چنان‌که در سال 538، پاپ بار دیگر هم سر کلیساها و هم اصلاح‌کننده بدعت‌گذاران خواهد شد. همچنین هشدار است درباره تشدید جنگ افروزی اسلام وای سوم.

این هشدار است که اسلام را شناسایی می‌کند (اخبار مشرق)، و هشدار درباره احیای جایگاه پاپ (اخبار شمال). آن هشدار با کار پیام‌آوری هم‌زمان است که در روزهای واپسین برای پیام‌آور عهد راه را آماده می‌کند، که سپس باید با یکصد و چهل و چهار هزار تن وارد عهد شود.

سه دوره آمادگی (سی سال مسیح و ضد مسیح، و زمان مهر)، همچنین به وسیله دوره 1776 تا 1798 نمونه‌وار نشان داده می‌شوند. پایان وحش زمین دارای دوره معینی است که پیش از پایان آن به عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس واقع می‌شود؛ بنابراین، آغاز وحش زمین به عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس نیز باید دارای دوره‌ای نبوی باشد که بر آغاز آن پادشاهی مقدم است. آلفا و امگا همواره پایان چیزی را در کنار آغاز آن به تصویر می‌کشند.

سال‌های 1776، 1789 و 1798 نمایانگر 11 سپتامبر 2001، 7 اکتبر 2023 و قانون یکشنبه‌ای هستند که به زودی فرا می‌رسد. از سال 1776 تا 1798، آماده‌سازی نبوی استقرار پادشاهی ششم به انجام رسید، همان‌گونه که سال‌های 508، 533 و 538 نمایانگر آماده‌سازی استقرار پادشاهی پنجم بودند. این سال‌ها باید همین ویژگی‌های نبوی را داشته باشند، زیرا پادشاهی ششم قرار است تصویر پادشاهی پنجم باشد.

سی سال آماده‌سازی مسیح که به تعمید او انجامید، نمایانگر همان دوره است؛ زیرا وقتی مسیح آمد تا پیمان را برای یک هفته، که با تعمید او آغاز شد، تأیید کند، در حال برپا کردن پادشاهی فیض خود بود. او در برپا کردن پادشاهی فیض خود در آن هفت سال، خون خود را ریخت تا آن پادشاهی را تأیید کند و بدین‌سان الگویی بر جای گذاشت برای زمانی که پادشاهی جلال خود را برپا خواهد کرد. آن پادشاهی جلال همان پادشاهی مذکور در دانیال باب دوم است که به صورت سنگی که بی‌دست از کوه بریده می‌شود، به تصویر کشیده شده است. خواهر وایت به ما می‌گوید که آن پادشاهی در دوران باران آخر برپا می‌شود، و باران آخر در 11 سپتامبر 2001 آغاز شد.

باران پسین بر آنان که پاک‌اند در راه است—آنگاه همه آن را همچون پیش‌تر دریافت خواهند کرد.

وقتی چهار فرشته رها کنند، مسیح پادشاهی خود را برپا خواهد کرد. هیچ‌کس باران پسین را دریافت نخواهد کرد مگر آنان که هرچه در توان دارند انجام می‌دهند. مسیح به ما کمک خواهد کرد. همه می‌توانند به فیض خدا و به واسطه خون عیسی، غالبان شوند. تمام آسمان به این کار علاقه‌مند است. فرشتگان علاقه‌مندند. Spalding and Magan, 3.

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، چهار باد که به صورت یک اسب خشمگین (اسلام) بازنمایی شده‌اند رها شدند و سپس مهار شدند، در حالی که صد و چهل و چهار هزار نفر در حال مهر شدن هستند. سال‌های ۱۷۷۶، ۱۷۸۹ و ۱۷۹۸ نمایانگر دوره مهر شدن صد و چهل و چهار هزار نفرند و این سه تاریخ بیانگر مصوبات قانونی‌ای هستند که به استقرار پادشاهی ششم نبوت کتاب مقدس انجامید. تاریخ دوم، یعنی ۱۷۸۹، معرف قانون اساسی ایالات متحده است؛ بنابراین آن پیامی بود که قانون اساسی را به‌عنوان قدرت دوگانه‌ای که بنا بود در ۱۷۹۸ فرا برسد معرفی می‌کرد؛ همان‌گونه که ۵۳۳ اعلام قدرت دوگانه‌ای بود که قرار بود در ۵۳۸ فرا برسد، و همان‌طور که یحیی تعمیددهنده قدرت دوگانه‌ای را اعلام کرد که می‌بایست در هنگام تعمید مسیح فرا برسد.

دو قدرتی که قدرت دوگانه مسیح را تشکیل می‌داد، نمونه‌ای بود که الوهیت آمیخته با انسانیت گناه نمی‌کند. دو قدرتی که قدرت دوگانه ضد مسیح را تشکیل می‌داد، تخت نشینی او به‌عنوان سر کلیساها و تخت نشینی او به‌عنوان اصلاح‌گر بدعت‌گذاران بود. دو قدرتی که قدرت دوگانه وحش زمین را تشکیل می‌دهند، دو شاخ جمهوری‌خواهی و پروتستانتیسم هستند.

«و دو شاخ مانند بره داشت.» شاخ‌های بره‌گونه نشانگر جوانی، بی‌گناهی و ملایمت‌اند و به‌خوبی شخصیت ایالات متحده را، چنان‌که در سال ۱۷۹۸ بر پیامبر به‌صورت قدرتی که «سر برمی‌آورد» آشکار شد، نشان می‌دهند. در میان تبعیدیان مسیحی که نخست به آمریکا گریختند و از ستم شاهانه و تعصب کشیشانه پناه خواستند، بسیاری بودند که عزم کردند حکومتی بر پایه‌ای گسترده از آزادی مدنی و دینی برقرار سازند. دیدگاه‌های آنان در اعلامیه استقلال جای گرفت؛ سندی که این حقیقت بزرگ را بیان می‌کند که «همه انسان‌ها برابر آفریده شده‌اند» و به حق سلب ناشدنی «زندگی، آزادی و جست‌وجوی خوشبختی» موهبت یافته‌اند. و قانون اساسی حق خودحکومتی را برای مردم تضمین می‌کند و مقرر می‌دارد که نمایندگانی که با رأی عمومی برگزیده می‌شوند قوانین را وضع و اجرا کنند. آزادی ایمان دینی نیز اعطا شد و به هر کس اجازه داده شد مطابق ندای وجدانش خدا را عبادت کند. جمهوریت و پروتستانتیسم به اصول بنیادین ملت بدل شدند. این اصول راز قدرت و کامیابی آن است. ستم‌دیدگان و فرودستان در سراسر جهان مسیحیت با علاقه و امید به این سرزمین روی آورده‌اند. میلیون‌ها نفر راهی سواحل آن شده‌اند و ایالات متحده به جایگاهی در میان نیرومندترین ملت‌های زمین برخاسته است. مناقشه بزرگ، ۴۱.

۱۷۷۶، ۱۷۸۹ و ۱۷۹۸ سه تاریخ‌اند که بر این نکته تأکید دارند که «هشتمی از همان هفت است». ۱۷۷۶ بیانگر انتشار اعلامیه استقلال و تاریخ کنگره‌های قاره‌ای اول و دوم است. ۱۷۸۹ بیانگر انتشار قانون اساسی و تاریخ مقررات کنفدراسیون است. ۱۷۹۸ بیانگر انتشار قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی و آغاز «وحش زمین» به‌عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس است.

نخستین کنگره قاره‌ای در سال ۱۷۷۴ تشکیل شد و نهادی محوری در تاریخ اولیه ایالات متحده بود که در جریان جنگ استقلال آمریکا به‌عنوان نهاد حاکم عمل می‌کرد. کنگره‌های قاره‌ای به دو دوره پیش‌گویانه کنگره نخست و کنگره آخر تقسیم می‌شوند. نخستین کنگره قاره‌ای دو رئیس داشت و از ۵ سپتامبر تا ۲۶ اکتبر ۱۷۷۴ در فیلادلفیا تشکیل شد. پیتون راندولف از ۵ سپتامبر تا ۲۲ اکتبر نخستین رئیس نشست بود و سپس هنری میدلتون برای پنج روز بعد تا ۲۶ اکتبر ۱۷۷۴ ریاست کرد.

کنگره قاره‌ای دوم از سال ۱۷۷۵ تا ۱۷۸۱ فعال بود. کنگره قاره‌ای دوم در دوران فعالیت خود شش رئیس داشت. پیتون راندولف از ۱۰ مه ۱۷۷۵ تا ۲۴ مه ۱۷۷۵ ریاست کنگره را بر عهده داشت. او نخستین رئیس هر دو کنگره قاره‌ای اول و دوم بود. در مجموع در طول تاریخ کنگره‌های قاره‌ای اول و دوم هشت رئیس وجود داشت.

دومین رئیس کنگره قاره‌ای دوم جان هنکاک بود و او از ۲۴ مه ۱۷۷۵ تا ۳۱ اکتبر ۱۷۷۷ ریاست کنگره را بر عهده داشت. هنری لارنس از ۱ نوامبر ۱۷۷۷ تا ۹ دسامبر ۱۷۷۸ ریاست کنگره را بر عهده داشت. جان جی از ۱۰ دسامبر ۱۷۷۸ تا ۲۸ سپتامبر ۱۷۹۹ ریاست کنگره را بر عهده داشت. ساموئل هانتینگتون از ۲۸ سپتامبر ۱۷۷۹ تا ۹ ژوئیه ۱۷۸۱ ریاست کنگره را بر عهده داشت. توماس مک‌کین از ۱۰ ژوئیه ۱۷۸۱ تا ۴ نوامبر ۱۷۸۱ ریاست کنگره را بر عهده داشت.

پیتن رندولف نخستین رئیس هم کنگره قاره‌ای اول و هم کنگره قاره‌ای دوم بود. این نشان می‌دهد که در دو دوره کنگره‌های قاره‌ای هشت رئیس وجود داشت، اما کسی که در هر یک از آن دو دوره نخستین رئیس بود، یک نفر واحد بود. بنابراین، هرچند هشت دوره ریاست وجود داشت، در واقع تنها هفت رئیس بودند. نخستین رئیس از همان هفت مردی بود که ریاست کردند، اما چون رندولف در آن تاریخ دو بار ریاست کرد، او هم یکی از آن هفت نفر است و هم صاحب هشتمین نوبت ریاست.

در دوران کنگره‌های قاره‌ای، جنگ استقلال آمریکا توسط کنگره اداره می‌شد. به همین دلیل، جرج واشینگتن در آن دوره هرگز رئیس‌جمهور نبود، زیرا به عنوان نخستین فرمانده کل قوا منصوب شده بود.

به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور هر دو دوره، راندولف نماینده دو شاهدهی است که نخستین رئیس‌جمهور واقعی، که جورج واشینگتن بود، را نمادین می‌کنند. واشینگتن توسط راندولف نمایندگی می‌شود؛ بنابراین راندولف، به‌عنوان نمادی از واشینگتن، هم ویژگی‌های نبوی راندولف نخستین رئیس‌جمهور را منتقل می‌کند و هم این را که راندولف هشتم بود، که از آن هفت بود. بنابراین جورج واشینگتن، به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور و نخستین فرمانده و رئیس، نیز از نظر نبوی هشتم بود و از آن هفت بود.

عیسی پایان یک چیز را با آغازش نشان می‌دهد، پس آخرین رئیس‌جمهور و فرمانده کل قوا هشتم خواهد بود، یعنی از همان هفت است. این حقیقت نبوی در تاریخ کنگره‌های قاره‌ای نخست و دوم تثبیت شده است و با تاریخ نخستین نشانه راه، یعنی سال ۱۷۷۶، و انتشار اعلامیه استقلال نمایان می‌شود.

نشانه‌ی راه ۱۷۷۶ نمایانگر یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ و قانون میهن‌پرستی است، زمانی که استقلال آمریکا تحت اقتدار حقوق رومی قرار گرفت و دیگر تحت حقوق انگلیسی نبود. این امر آغاز دوره‌ای نبوتی را نشان می‌دهد که راه را آماده می‌کند تا پاپیت در هنگام قانون یکشنبه‌ای که به زودی فرا می‌رسد، بار دیگر بر تخت فرمانروایی جهان بنشیند.

همانند دوره نبوتی نمایان‌شده با ۱۷۷۶، دوره نبوتی نمایانگر تاریخ از پایان کنگره قاره‌ای دوم در ۱۷۸۱ تا ۱۷۸۹ بود؛ همان تاریخی است که نشانه راه مرتبط با انتشار قانون اساسی را مشخص می‌کند. در آن دوره نیز هشت رئیس‌جمهور وجود داشت. تاریخ ۱۷۸۱ تا ۱۷۸۹ تاریخ مقررات کنفدراسیون است. مقررات کنفدراسیون در حکم نخستین قانون اساسی بود، اما ضعف آن به جایگزینی‌اش و تصویب قانون اساسی در ۱۷۸۹ انجامید.

در آن دوره، هشت رئیس شامل هفت نفری می‌شد که در تاریخ دو کنگره قاره‌ای رئیس نبودند، و یک نفر که در آن دوره پیشگویانه نخست نیز رئیس بود. جان هنکاک هم در کنگره قاره‌ای دوم خدمت کرد و هم در دوره‌ای که با مقررات کنفدراسیون تعریف می‌شد. در سطح پیشگویانه، تنها هفت مرد بودند که در طول دو کنگره قاره‌ای رئیس بودند؛ از این رو به‌طور پیشگویانه جان هنکاک یکی از هشت نفر در دوره مقررات کنفدراسیون بود، اما او همچنین یکی از آن هفت مرد از دوره پیشین بود. بنابراین او هشتمی بود که از میان آن هفت بود.

دومین دوره پیش‌گویانه، که نمادش ۱۷۸۹ است، نیز رئیسی (هنکاک) داشت که هشتمین بود، اما از میان آن هفت تن؛ چنان‌که پیتون راندولف در نخستین دوره پیش‌گویانه که نمادش ۱۷۷۶ است، چنین بود. ۱۷۸۹ با محاکمه‌های پلوسی در ۶ ژانویه ۲۰۲۱ هم‌راستا است و نمایانگر آن‌هاست.

خداوند بر دیوارهای صهیون دیده‌بانان وفاداری دارد تا با صدای بلند فریاد کنند و کوتاهی نکنند، صدای خود را چون شیپور بلند سازند و به قوم او تعدی‌هایشان و به خاندان یعقوب گناهانشان را نشان دهند. خداوند اجازه داده است که دشمن حقیقت تلاشی مصمم علیه سبت فرمان چهارم انجام دهد. او قصد دارد به این وسیله علاقه‌ای جدی نسبت به آن مسئله که آزمونی برای روزهای آخر است برانگیزد. این امر راه را می‌گشاید تا پیام فرشته سوم با قدرت اعلام شود.

کسی که به حقیقت ایمان دارد، نباید اکنون خاموش بماند. هیچ‌کس نباید اکنون سهل‌انگار باشد؛ همه باید درخواست‌های خود را بر تخت فیض مصرانه عرضه کنند و به این وعده تمسک جویند: «هرچه به نام من بخواهید، آن را انجام خواهم داد» (یوحنا ۱۳: ۱۴). اکنون زمان خطرناکی است. اگر این سرزمینی که به آزادی خود می‌بالد، در تدارک آن است که هر اصلی را که در قانون اساسی‌اش جای دارد قربانی کند، و احکامی برای سرکوب آزادی دینی و تحمیل دروغ و گمراهی پاپی صادر کند، آنگاه قوم خدا باید با ایمان، درخواست‌های خود را به خدای متعال تقدیم کنند. در وعده‌های خدا برای آنانی که بر او توکل می‌کنند، همه‌گونه دلگرمی هست. چشم‌انداز گرفتار شدن در خطر و تنگی شخصی نباید موجب یأس شود، بلکه باید توان و امیدهای قوم خدا را برانگیزد؛ زیرا هنگام خطر آنان، زمان آن است که خدا جلوه‌های روشن‌تری از قدرت خود را به ایشان عطا کند.

ما نباید با آرامش در انتظار ستم و مصیبت بنشینیم و دست روی دست بگذاریم و هیچ کاری برای دفع شر انجام ندهیم. بگذارید فریادهای متحد ما به آسمان بالا رود. دعا کنید و کار کنید، و کار کنید و دعا کنید. اما مبادا کسی شتاب‌زده عمل کند. بیاموزید، چنان‌که هرگز پیش از این نیاموخته‌اید، که باید فروتن و افتاده‌دل باشید. نباید علیه هیچ‌کس، چه افراد و چه کلیساها، اتهامی گزنده و هتاکانه وارد کنید. بیاموزید با اذهان همان‌گونه که مسیح رفتار کرد، رفتار کنید. گاهی باید سخنان تند گفته شود؛ اما پیش از آن‌که حقیقت صریح و برنده را بر زبان آورید، مطمئن باشید که روح‌القدس خدا در دل شما ساکن است؛ آنگاه بگذارید راه خود را برود. کار بریدن با شما نیست. پیام‌های برگزیده، جلد ۲، صفحه ۳۷۰.

نشانه راه دوم در دوره نبوی آمادگی که قانون اساسی نماینده آن است، نشان می‌دهد که قانون اساسی در نشانه راه بعدی ملغی خواهد شد. آن نشانه راه دوم به صورت نمادین در یوحنا تعمیددهنده و نیز در فرمان یوستی‌نیانوس نمود یافته است؛ هر دو وقوع آخرین رویداد نمایانده شده در آن دوره را مشخص و نسبت به فرارسیدن آن هشدار دادند. برای یوحنا این اقتدار یافتن مسیح بود، آنگاه که او عهد حیات خود را با خون گران‌بهایش تأیید کرد؛ و برای یوستی‌نیانوس، اقتدار یافتن ضد مسیح بود، که قرار بود عهد مرگ خود را با خون شهیدان مهر تأیید بزند.

قانون اساسی در سال ۱۷۸۹ قدرت گرفتن دو شاخ وحش زمین را مشخص کرد و بدین‌سان، سال ۱۷۸۹ نابودی قریب‌الوقوع دو شاخ قدرت وحش زمین را نیز شناسایی کرد؛ چنان‌که قوانین بیگانگان و فتنه در ۱۷۹۸ نمایانگر آن بود. هنگامی که دو شاهد در سال ۲۰۲۰ در خیابان‌ها کشته شدند، آنان حمله‌ای مستمر علیه قانون اساسی را شناسایی کرده و نسبت به آن هشدار دادند؛ حمله‌ای که محاکمات پلوسی در ۶ ژانویه ۲۰۲۱ نماد آن است.

۶ ژانویه ۲۰۲۱ هشدار درباره قدرت‌گیری نهاد پاپی در قانون یکشنبه نزدیک‌الوقوع است، چنان‌که فرمان یوستی‌نیان در سال ۵۳۳ نمونه‌اش بود. ۶ ژانویه ۲۰۲۱ و سال ۵۳۳ هر دو از نزدیک بودن قانون یکشنبه خبر می‌دهند؛ امری که نمونه‌هایش را در قانون یکشنبه سال ۵۳۸ در شورای اورلئان و در قوانین

بیگانگان و فتنه‌انگیزی ۱۷۹۸ می‌بینیم، قوانینی که «وحش زمین» را که چون اژدها سخن می‌گوید، در آستانه قانون یکشنبه نزدیک‌الوقوع نمونه‌وار نشان می‌دادند.

با قانون روز یکشنبه، زخم مهلک پاپیت شفا خواهد یافت و سر هشتم مکاشفه باب هفدهم، که از شمار همان هفت سر است، دوباره زنده خواهد شد. قوانین «بیگانگان و فتنه» سال ۱۷۹۸ نمایانگر آن‌اند که وحش زمین چون اژدها سخن می‌گوید؛ زیرا او نه‌تنها پرستش خورشید را تحمیل می‌کند، بلکه پس از آن تمام جهان را وادار می‌سازد تا اقتدار وحش دریا در مکاشفه باب سیزدهم را، به‌عنوان سر هشتمی که از شمار همان هفت سر است، بپذیرد. از این‌رو، در هر یک از سه دوره‌ای که در دوره آمادگی با سال‌های ۱۷۷۶، ۱۷۸۹ و ۱۷۹۸ نشان داده می‌شود، معمای «هشتم، که از هفت است» به‌گونه‌ای نبوی بازنمایی می‌گردد.

دو نشان راه نخست (۱۷۷۶ و ۱۷۸۹) که آن راز را شناسایی می‌کنند، به چیستان در حال تحقق در تاریخ نبوی وحش زمین می‌پردازند، و نشان راه سوم، همان راز در حال تحقق برای قدرت پاپی را شناسایی می‌کند.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

'به ساکنان زمین می‌گوید که باید برای وحش تمثالی بسازند.' در اینجا به‌روشنی نوعی حکومت ارائه شده است که در آن قدرت قانون‌گذاری در دست مردم است؛ شاهدهی بسیار چشمگیر بر اینکه ایالات متحده همان ملتی است که در این پیشگویی به آن اشاره شده است.

اما «تصویر برای وحش» چیست؟ و چگونه باید شکل بگیرد؟ این تصویر به‌دست وحش دوشاخ ساخته می‌شود و تصویری برای آن وحش است. همچنین «تصویر وحش» نیز خوانده می‌شود. پس برای اینکه بدانیم این تصویر چگونه است و چگونه باید شکل بگیرد، باید ویژگی‌های خود آن وحش، یعنی پاپیت، را مطالعه کنیم.

هنگامی که کلیسای اولیه با دور شدن از سادگی انجیل و پذیرفتن آیین‌ها و رسوم بت‌پرستانه فاسد شد، روح و قدرت خدا را از دست داد؛ و برای آن‌که بر وجدان‌های مردم تسلط یابد، به حمایت قدرت دنیوی متوسل شد. نتیجه آن، نهاد پاپی بود؛ کلیسایی که قدرت دولت را در اختیار داشت و آن را برای پیشبرد اهداف خود به کار برد، به‌ویژه برای کیفر دادن «بدعت». برای اینکه ایالات متحده تصویر وحش را پدید آورد، قدرت دینی باید چنان بر حکومت مدنی مسلط شود که اقتدار دولت نیز از سوی کلیسا برای تحقق اهداف خود به کار گرفته شود.

هرگاه کلیسا به قدرت دنیوی دست یافته است، آن را برای مجازات مخالفت با آموزه‌های خود به کار برده است. کلیساهای پروتستانی که با هم‌پیمانی با قدرت‌های دنیا راه روم را دنبال کرده‌اند، تمایلی مشابه برای محدود کردن آزادی وجدان نشان داده‌اند. نمونه‌ای از این امر را می‌توان در آزار و پیگرد طولانی‌مدت دگراندیشان از سوی کلیسای انگلستان دید. در سده‌های شانزدهم و هفدهم، هزاران کشیش غیرهمسو ناچار شدند از کلیساهای خود بگریزند، و بسیاری، چه روحانیان و چه مردم، در معرض مجازات‌هایی از جمله جریمه، زندان، شکنجه و شهادت قرار گرفتند.

این ارتداد بود که کلیسای اولیه را بر آن داشت تا از حکومت مدنی یاری بطلبد، و این راه را برای پدید آمدن دستگاه پاپی - وحش - هموار کرد. پولس گفت: «ارتدادی رخ خواهد داد... و آن مرد گناه آشکار خواهد شد.» دوم تسالونیکیان ۳: ۲. پس ارتداد در کلیسا راه را برای تصویر وحش هموار خواهد کرد.

کتاب مقدس اعلام می‌کند که پیش از آمدن خداوند، وضعیت از انحطاط دینی پدید خواهد آمد، شبیه به آنچه در قرون نخستین وجود داشت. "در روزهای آخر، ایام سخت خواهد آمد. زیرا مردم

خوددوست، حریص، لاف‌زن، متکبر، کفرگو، نافرمان نسبت به والدین، ناسپاس، نامقدس، بی‌عاطفه، پیمان‌شکن، تهمت‌زن، بی‌خویشتن‌دار، خشن، بیزار از نیکان، خیانتکار، شتابکار، خودبزرگ‌بین، دوستدار لذت‌ها بیش از دوستدار خدا خواهند بود؛ دارای صورتی از دینداری، اما منکر قدرت آن. "دوم تیموتائوس 3:1-5. "اکنون روح صریحاً می‌گوید که در زمان‌های آخر بعضی از ایمان‌روی‌گردان خواهند شد و به ارواح فریبنده و تعالیم شیاطین گوش خواهند سپرد." اول تیموتائوس 4:1. شیطان "با همه قدرت و آیات و عجایب دروغ و با هرگونه فریبندگی بی‌عدالتی" عمل خواهد کرد. و همه کسانی که "محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات یابند"، واگذاشته خواهند شد تا "گمراهی شدید" را بپذیرند تا "دروغی را باور کنند." دوم تسالونیکیان 2:9-11. هرگاه این وضعیت بی‌دینی پدید آید، همان نتایجی دنبال خواهد شد که در قرون نخستین رخ داد. مناقشه عظیم، 443، 444.